

Voorzitter

In stemming komt wetsvoorstel 26090.

De **voorzitter**: Ik constateer dat het aanwezige lid van de fractie van de OSF tegen het wetsvoorstel heeft gestemd en de aanwezige leden van de overige fracties ervoor, zodat het is aangenomen.

In stemming komt wetsvoorstel 26932.

Het wetsvoorstel wordt met algemene stemmen aangenomen.

De **voorzitter**: Ik feliciteer de minister met deze uitslag. Hij deelde mij zojuist mede dat het wetsvoorstel dat aanhangig moet worden gemaakt in de ministerraad, daar aanstaande vrijdag al aan de orde is.

Aan de orde is de behandeling van de wetsvoorstellen:

- **Wijziging van de Uitkeringswet** **gewezen militairen (28269);**
- **Verlenging van de werking van krachtens de In- en uitvoerwet ten aanzien van de invoer en de uitvoer van goederen gestelde regels (28500).**

Deze wetsvoorstellen worden zonder beraadslaging en zonder stemming aangenomen.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

Aan de orde is de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Wijziging van de Wet op de expertisecentra, de Wet op het primair onderwijs en de Wet op het voortgezet onderwijs in verband met de invoering van een leerlinggebonden financiering en de vorming van regionale expertisecentra (regeling leerlinggebonden financiering) (27728).**

De beraadslaging wordt geopend.

De **voorzitter**: Ik heet de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen van harte welkom. Ik heb begrepen dat dit de eerste keer is dat zij in die hoedanigheid in ons midden is.

□

Mevrouw **Jaarsma** (PvdA): Mijnheer de voorzitter. Ook ik wil de minister hartelijk welkom heten in deze Kamer. Het is natuurlijk wel een beetje bizar dat zij hier in demissionaire staat haar première beleeft. Dat is misschien wel tekenend voor het tempo van de "nieuwe politiek", maar misschien een beetje "te" voor dit huis, waarin wij in het algemeen wat langer plegen na te denken over zaken. Desalniettemin hoop ik op een vruchtbare gedachteswisseling.

Het is met enige verbazing dat ik hier vandaag sta om het wetsvoorstel inzake leerlinggebonden financiering te behandelen. Op 23 april van dit jaar meenden de woordvoerders van het CDA en de VVD het wetsvoorstel immers controversieel te moeten verklaren, omdat zij van mening waren dat toezeggingen die voor hen een conditie waren – en naar ik aanneem nog steeds zijn – gedaan door een demissionair bewindspersoon, onvoldoende garantie bieden dat die toezeggingen ook tot uitvoering komen. Vandaag hebben wij wederom een demissionaire minister van OCW achter de regeringstafel, maar de controversialiteit is weg. De ene demissionaire bewindspersoon is kennelijk de andere niet. Ik zou het op zichzelf wel aardig vinden om later in dit debat van mijn collega's te horen hoe dit nu zit, want het controversieel verklaren heeft er niet alleen toe geleid dat het wetsvoorstel niet op de beoogde datum van 1 augustus 2002 in werking kon treden, maar ook tot een stroom van reacties van teleurgestelde en soms woedende ouders van gehandicapte kinderen, die zich benadeeld voelden. Ik kan u verzekeren dat het als voorzitter van de commissie voor OCW dan "genieten" is. Mijn e-mail raakte geheel verstopt met niet altijd door normen en waarden geremde "hate-mail". Hoe ik, als gehandicapte, het in mijn hoofd haalde om dwars te liggen ... De Tweede Kamer had er toch kamerbreed vóór gestemd? Juist ik moest toch weten van de hoed en de rand? Dat komt er blijkbaar van als je je regelmatig manifesteert als ervaringsdeskundige op seminars en congressen, maar vrolijk ben ik niet geworden van deze voorgeschiedenis.

Wat mij opviel bij de voorstanders, voornamelijk de ouders, was het vertrouwen dat deze wet ook zou

regelen wat zij wilden, namelijk de keuzevrijheid tussen regulier en speciaal onderwijs voor hun gehandicapte kind. Ik kom op die belangrijke kwestie nog terug.

Daarvoor wil ik iets zeggen over het karakter van de wetgeving. Het is een zogenaamde proceswet: deze wetgeving markeert op dit moment slechts een punt in het wetgevingsproces. Eerst is er al jaren geëxperimenteerd in het veld; een ander wetsvoorstel over leerlinggebonden financiering werd in 1998 naar aanleiding van de kritiek van de Raad van State ingetrokken. Wij leven nu in 2002 en het vooruitzicht is dat na deze eerste fase een nieuw wetgevingstraject wordt aangevangen. Dat is niet een nieuw verschijnsel, maar het brengt de Eerste Kamer keer op keer in de problemen. Onze keuzevrijheid wordt, als wij het proces niet abrupt willen afbreken, uitermate gering. Mijn fractie respecteert het politieke primaat van de Tweede Kamer ten volle en die heeft er kamerbreed vóór gestemd, maar wat moeten wij dan nog? Ik zou graag van de minister willen horen hoe zij hier in het algemeen tegenover staat en meer in het bijzonder hoe zij zich het vervolgtraject van deze wet voorstelt, mede in het licht van het feit dat de Raad van State er in zijn advies over dit wetsvoorstel vast op wijst dat de plannen voor de tweede fase, waarbij de onderwijsinhoudelijke taken van scholen voor speciaal onderwijs naar de Regionale expertisecentra gaan, een inbreuk vormen op de vrijheid van inrichting, conform artikel 23 van de Grondwet. Een dergelijke wetgevingspraktijk – en dit is mijn tweede punt – maakt een koerswijziging schier onmogelijk in deze tijd van snelle veranderingen in het politieke klimaat. Het proces loopt. En het loopt dóór, zo leid ik af uit het feit dat deze minister het wetsvoorstel hier wenst te verdedigen. Ik kan dat eerlijk gezegd nauwelijks rijmen met de intentie die de minister tijdens de kennismakingsbijeenkomst uitsprak en die inmiddels in de brief van 1 november jongstleden aan de Tweede Kamer is gematerialiseerd, namelijk meer vrijheid voor de scholen en minder regelzucht. Het voorliggende wetsvoorstel roept nogal wat "bovenbouw" en bestuurlijke drukte in het leven: regionale expertisecentra, commissies voor de indicatiestelling,